

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - [...] Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej
w [...]

przeciwko J. K. i J. F.

z udziałem interwenientów ubocznych: po stronie pozwanego J. K. – K. W.

i po stronie pozwanego J. F. - Towarzystwa Ubezpieczeń [...] S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2014 r.,

na skutek skarg kasacyjnych pozwanych

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania;
zasądza od pozwanych J. K. i J. F. na rzecz Skarbu Państwa
(Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa) po 2700 (dwa tysiące
siedemset) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie obydwu wniesionych skarg kasacyjnych do rozpoznania. Skarżący J. K. opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które sprowadza się do wyjaśnienia kwestii, czy pojęcie wymaganej decyzji administracyjnej określone w art. 72 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych odnosi się także do decyzji o pozwoleniu na budowę, czy też dotyczy jedynie decyzji wydawanych przez prezesa UZP na podstawie ustawy o zamówieniach publicznych. Skarżący J. F. wskazuje zaś w odniesieniu do swojej skargi na jej oczywistą zasadność.

Stanowisk żadnej ze stron skarżących nie sposób jednak podzielić. Przedstawione przez skarżącego J. K. zagadnienie prawne zostało sformułowane w kontekście okoliczności faktycznych sprawy, odnoszących się do szczegółowych warunków zamówienia. Lakoniczne uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej nie wykazało jednak w żadnym stopniu, z jakiego powodu udzielenie odpowiedzi na przedstawione pytanie miałoby mieć znaczenie z punktu widzenia interesu publicznego. Biorąc pod uwagę dodatkowo, że przedstawione zagadnienie dotyczy stanu prawnego już od wielu lat nieobowiązującego należy zgodzić się ze stanowiskiem strony przeciwnej, że ewentualna wykładnia dokonana przez Sąd Najwyższy miałaby już znaczenie historyczne.

Szczegółowa analiza skargi kasacyjnej skarżącego J. F. prowadzi natomiast do wniosku, że nie jest ona oczywiście zasadna. Zarzuty naruszenia w szczególności art. 65 i 362 k.c. są gołosłowne, mają charakter polemiczny i pozostają w oderwaniu od poczynionych i wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych obu Sądów *meriti*. Wykładnia charakteru prawnego umowy wiążącej

strony, a co za tym idzie także właściwego terminu przedawnienia, została dokonana w sposób kompletny i wyczerpujący przez Sąd drugiej instancji. Skarga kasacyjna zmierza zaś do poczynienia odmiennych ustaleń prawnych na tle własnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Jest to zaś niedopuszczalne w toku postępowania kasacyjnego.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]